

POKONYWAĆ (3) *vb impf*

pokonywać (2), **pokonewać** (1); pokonywać *GórnRozm*, *NiemObr*, pokonewać *ComCrac*.

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz konać); a jasne.

inf pokonywać (2). *♦ praes 3 pl pokonewają* (1).

Sł stp brak, Cn s.v. przekonywam czym, Linde XVIII w. s.v. pokonać.

1. Zbijać, obalać w polemice czyjeś poglądy; arguere, coarguere, conficere, convincere, iugulare, protelare, vincere Cn (1) : [Pokonywam/ Refuto, convinco. *Volck Rrr4v.*]

pokonywać kogo czym (1): A ten oto Oćiec vczy/ iż nie czym inšzym/ iedno piłmem pokonywać heretyki potrzebá. *NiemObr* 80.

2. praw. Rozpatrywać sprawę sądową (2) :

pokonewać kogo (1): Aizby [!] potem vinny wtem pokonaniv niewliezal kazni a niewinny nieczirpial, iż poſpoliczie maiętnieiffego pokonevayą vbogiego opvſczwiſfy, wtei mierze voievoda [...] vyviadovanie vczynicz ma *ComCrac* 16.

a. Udowadniać oskarżonemu winę (1) : A gdyż wálzy Sędziowie [...] ná podobieńftwá nie pátrzą/ na ſwiádki nic nie dáią/ ale wſzytko puſzczáią ná ſumnienie obwinionego/ ábo na tego kto ma pokonywác/ wždy [...] *GórnRozm* G2.

Synonimy: 1. obalać, zbijać; 2. sądzić.

Formacje współrdzenne cf KONAC.